Svlížení - Kubišová, Marta / Golden Kids

Vím, to se stává, že lidé jdou
Léta se míjejí a slepí jsou
Tvář kterou ve snách v očích máš
Tam, kde ji potkáš, nevnímáš

Vím to se stává, (je to zvláštní)
 že lásky snáz (v sněžných závějích)
Hledáme v dálkách (smysluprázdných)
 než blízko nás (když Tě míjejí)
Vím, že mě stokrát potkáváš (má tě ráda a on rád tě má)
Vím, že mě stokrát nepoznáš, ani já

(Nač se soužíš, nač jsi ztrápená
vždyť ty toužíš a on rád Tě má,
Je to láska i když tvář nemá
jméno a příjmení, místo a stáří)

Vím, já to vím

Je to vzácné, je to souznění,
Je to láska, je to sblížení,
Je to nádherný dotyk vzdálený,
Vím kdo jsi, vím co jsi, máš tisíc tváří

Čím se to stává, že oči dvou
Léta se míjejí jak rána s tmou
Víš, je to zvláštní, řekni sám
Že si teď s tebou povídám
Proč náhle přání (každá hláska)
Co v očích máš (něžné souznění)
Marně se brání (je to láska)
Mám asi táž (je to sblížení)

Sním, že Tě stokrát potkávám (má tě ráda a on rád Tě má)
Sním že Tě stokrát poznávám blíž a blíž

(Je to krásné, lidské souznění,
 vskutku vzácné, vskutku sblížení
Dotyk blízký, dotyk vzdálený
Jména a příjmení v lásce ti dávám)

Vím, já to vím
Oči snílků , něha smíření
To je láska, to je sblížení
Prudká závrať, sladké toužení
Vím kdo jsi, vím co jsi, věčnou se stává

Je to vzácné, je to souznění,
Je to láska, je to sblížení,
Je to nádherný dotyk vzdálený,
Ví kdosi, ví cosi, má tisíc tváří.